

DE OEFENRUIMTE

ZAZA

Singer-songwriter Inge van Calkar was het - begin 2008 - beu om in haar eentje muziek te moeten maken. Ze wilde een band om zich heen en ging op zoek naar muzikanten. Niet veel later was ZaZa een feit. Tegenwoordig heeft de band al vele festivaloptredens en een debuut-ep genaamd *What Are You Waiting For?* op zijn naam staan. Ergens in het hoge, stille noorden van Nederland keek Musicmaker mee over ZaZa's schouder in het oefenhok.

TEKST: ARIE KAMPMAN
FOTO'S: BULLET-RAY

Op een steenworp afstand in oostelijke richting van Groningen ligt het plaatsje Harkstede. Het dorp heeft een eigen website, een snackbar,

een tafeltennisvereniging, een bibliotheek en een bouwbedrijf met de ergens bekend voorkomende naam Van Calkar. Met behulp van een navigatiesysteem, hogere wiskunde, geometrie en een beetje geluk valt Harkstede prima te berei-

ken. Zo ook de oefenruimte van ZaZa. Op het afgesproken adres staat een woonhuis, waarin een doodnormaal gezin lijkt te wonen. Geen oefenruimte te zien, laat staan te horen. Na wat navraag blijkt dat de ruimte in de zeer goed geïsoleerde, nabije schuur is ondergebracht en haast perfect van de buitenwereld is afgesloten. Excessen zijn niet eenvoudig te spotten in Harkstede en dat is vast geen toeval.

KNIE

Binnen in het oefenhok staat ZaZa kalm wat wijsjes te spelen. De muzikanten hebben allen hun gezichtsuitdrukking op 'mellow' staan. Zangeres-gitarist Inge van Calkar heeft vandaag gekozen voor een rood zomerjurkje met slippers en gitarist Allard Gosens staat in een korte geruite broek en op blote voeten. 'Laten we eerst even koffie met een koekje doen', zegt Inge. Het lijkt natuurlijk generaliserend om direct te denken dat hier een vrouwenhand regeert, omdat een mannelijke bandleider waarschijnlijk 'Roken. Bier.' had geroepen, maar toch is die opvatting wel gepast. Inge is nou eenmaal de oprichter van de band. En misschien gelooft ze dat de snelste weg naar succes een

strikt dieet van koffie en koekjes is. In elk geval creëer je er een huiselijke sfeer mee. En wanneer de band buiten aan het picknickbankje van de zon heeft genoten en klaar is om echt te beginnen, is de sfeer zo gemoedelijk dat het vreemd lijkt dat er geoefend moet worden. En van moeten is inderdaad sprake, want nieuwe drummer Tim de Wijk wil de nummers graag zo snel mogelijk onder de knie krijgen, aangezien ZaZa dezelfde avond nog een optreden zal verzorgen in een Haarlems café. En als gevolg van de zomerstop is het alweer een tijdje geleden dat de band voor het laatst in de oefenruimte heeft gestaan. Kortom: aan de bak.

MILLIMETER

Aan de ruimte zelf valt alvast niets op te merken. Niet alleen heeft elke muzikant voldoende plek voor zichzelf, ook is er in koudere tijden de mogelijkheid om binnen lekker onderuitgezakt op de bank pauze te nemen naast de verwarming - met uiteraard een kopje koffie. De akoestiek is prima en zoals gezegd is de isolatie ook een sterk punt. Het mooiste is misschien nog het microfoonsysteem. De eigenaar heeft houten planken aan het plafond

gemonteerd, waaraan hij vier microfoonstangen heeft vastgeschroefd. Zo staan er nooit standards voor je voeten, maar is er toch altijd een microfoon binnen handbereik. En in geval van nood is het toilet maar een paar stappen verderop. Allard, Tim en bassist Michael Nieuwenweg wijzen alle drie met hun neus globaal in de richting van Inge. Zij heeft de stukjes bedacht en geeft de meeste aanwijzingen over hoe bepaalde dingen worden gespeeld. En wat zo fijn is aan haar, is dat ze bijna de hele oefensessie geen millimeter van haar plaats achter de microfoon afwijkt. De bandleden hoeven dus nooit bang te zijn om hun zangeres kwijt te raken als ze per ongeluk even een andere kant op kijken.

COMMOTIE

Het gaat er dus om dat Tim de nummers goed leert kennen. Hij heeft nog maar twee keer met ZaZa gerepeteerd en net zo vaak met de band opgetreden. Maar dat betekent niet dat er tijdens het oefenen geen ruimte wordt vrijgemaakt voor andere zaken. Allard en Inge wisselen bijvoorbeeld op een gegeven moment gedachten uit over een bepaald akkoord, dat blijkbaar nog niet helemaal lekker klinkt. De twee herhalen het fragment in kwestie telkens op

een andere manier, maar ze komen niet tot de conclusie welk akkoord het beste is. Tim begrijpt de 'commotie' niet helemaal. Na een tijdje zegt Allard maar: 'Laten we het gewoon op een F houden, dan bedenken we later wel wat.' Tim, die de tijdsdruk nu wat sterker begint te voelen, zegt: 'Zullen we doorgaan? We moeten nog een hoop nummers doen voor vanavond.' De drummer speelt momenteel niet op zijn eigen set en volgens Inge is de snare van dit drumstel iets te hard voor deze muziek. Allard geeft aan dat hij tijdens de vorige repetitie Tims drumspel erg mooi vond in een bepaald nummer. 'Het was een opbouwende roffel, die we destijds ook hebben opgenomen', zegt hij. 'Net speelde je 'm niet op die manier.' Tim stelt de band gerust: 'Dat komt vanavond helemaal goed, jongens. Dan speel ik die roffel op de metalmanier.' Zo sterk is de druk dus ook weer niet, want hij weet dit geintje heel nonchalant te maken. Maar een paar minuten later moet de drummer zich verontschuldigen. 'Sorry, ik wist even niet meer hoe het ging.' Steekt daar misschien een beetje onzekerheid de kop op? Inge steekt hem een hart onder de riem: 'Dat valt wel mee, toch? Alleen de bridge ging fout, meer niet.'

BALANS

Inge zingt en speelt haar semi-akoestische gitaar zonder zichtbare moeite. Ze heeft een goede lichaamshouding en haar stem klinkt zuiver en sterk. Ze kent het klappen van de zweep, ook al is ze de enige van het stel die geen conservatorium heeft gedaan, maar psychologie. Songteksten gebruikt ze niet in de oefenruimte. 'Alleen voor de liedjes van de ep heb ik teksten geschreven. De rest is allemaal zo fonetisch als de pest, haha!' Bassist Michael laat zien dat hij de muziek lekker vindt om te spelen. Hij gebruikt de volledige lengte van zijn basgitaarhals en dat geeft zijn spel een dynamisch karakter. Ook laat hij vaak van zich horen wanneer er gediscussieerd wordt. Allard heeft voor zijn gitaar een pedalenbak met maar liefst twaalf apparaten, waar hij zo nu en dan met zijn blote tenen op

drukt. Ook Michael heeft een expressiepedaal tot zijn beschikking en Inge gebruikt alleen een stemapparaatje, omdat ze af en toe moet omstemmen. Tim moet het doen met een vrij basic drumstel. ZaZa's nummers zijn prima te volgen door de rustige aard ervan, maar vooral de akoestiek en de juiste volume- en klankbalans lijken het goede geluid te veroorzaken. Door het weer is het in het hok wel een beetje muf en warm. Michael stelt daarom voor om na het volgende nummer, Beautifully, buiten een luchtje te scheppen. Nadat de eindroffel van dat nummer is voltooid, zegt Tim droog: 'Hm, eigenlijk ben ik best goed in eindjes.'

SPANNING

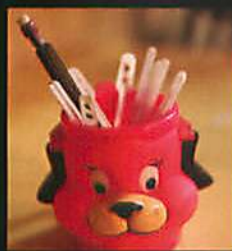
In de pauze vertelt de band dat Tim sinds een tijdje de vervanger is van de eerste drummer, Dennis Elderman. 'Dennis heeft de band verlaten omdat hij jazz wilde spelen', legt Inge uit. 'Hij doet dat nu als een soort freelancer of sessiemuzikant.' Voor het optreden van vanavond moeten de laatste logistieke zaken worden geregeld. Hoe laat gaan we? Hoe laat moeten we hier dan stoppen met oefenen? Enzovoort. Maar de hoofdzakelijke vraag die de bandleden bezighoudt is: 'Wat gaan we straks eten en waar?' Michael zit met

zijn telefoon te spelen. Als er iets over ZaZa op het internet verschijnt, dan krijgt hij via Google Alert een berichtje. 'Moet je horen', zegt hij. 'Moet dit op ons slaan? "Amsterdam Hoerenstad", staat er boven dit bericht. Ik snap er niets van.' Iedereen barst in lachen uit. Van spanning voor het optreden is dus weinig sprake. In deze omgeving kan dat ook haast niet anders. De band zit op een bankje in de zon wat fris te drinken, terwijl er een licht briesje staat. Buiten het geklets om zijn er bijna geen andere geluiden te horen. De sfeer blijft na de pauze laconiek. Tijdens het vervolg van de oefensessie wordt er meer gelachen en gespeeld met de muziek. Allard doet een poging om Tim uit te leggen hoe de basdrum normaal gespeeld moet worden aan het begin van het nummer dat de band zojuist speelde. 'Enkel de basdrum klappt', zegt Allard. Tim, die enigszins in een lauwe bui verkeert, zegt met een blij hoofd: 'Funky!' ZaZa oefent nog even door, maar het is glashelder dat het met dat optreden vanavond - en in de toekomst - wel goed zit. Wat moet je anders verwachten van een band die binnen een jaar al zijn sporen heeft nagelaten? ■

VLNR: Tim de Wijk (drums), Michael Nieuwenweg (bas), Inge van Calkar (zang, akoestische gitaar) en Allard Gosens (gitaar).

DE OEFENRUIMTE

NAAM:

Decibel Studio's

ADRES:

Hoofdweg 148
9617 AL Harkstede

TELEFOON:

050-4041830
06-53384370

WEBSITE:

www.decibelstudio.nl

OPEN:

Dagelijks van 09.00 uur tot 23.00 uur.

PRIJZEN:

Per dagdeel € 25,-. Een dagdeel is ongeveer vier uur, maar daar wordt niet al te streng op gelet.

BACKLINE:

Compleet drumstel (Yamaha, Pearl); Hartke-basversterker; drie gitaarversterkers (o.a. Fender, Engl, Marshall); een complete zanginstallatie met vier microfoons (eventueel uit te breiden).

OPSLAGMOGELIJKHEDEN:

Ja. Elke oefenruimte heeft een kast, die je kunt huren voor € 5,- per maand.

BEKEND GEBRUIKERS TOEN EN NU:

Ten Sharp.

BIJZONDERHEDEN:

Er is een opnamestudio aanwezig. De prijs is op aanvraag.

Eigenaar Bob Heidema is zelf muzikant. Vroeger repeteerde hij met zijn Top 40-coverband Flashlight in een klein knutselgebouw in Harkstede. 'Dat pand werd omgebouwd tot een multifunctioneel gebouw,' zegt Bob, 'maar wij mochten daar met ons "herriebandje" niet meer repeteren. We konden wel op de zolderkamer van de saxofonist terecht, maar dat werkte natuurlijk ook niet met al dat gesleep. Toen bedacht ik: ik ga thuis zelf een oefenruimte maken. Mijn vader heeft altijd broeikassen gehad, maar daar maakte ik geen gebruik meer van, dus begon ik te bouwen. Een vriend vroeg later of hij er ook mocht oefenen. Ik zei: "Natuurlijk!" En zo begon het een beetje te groeien. Ik heb het samen met mijn vrouw opgebouwd.' De oefenruimte bestaat al bijna acht-

tien jaar. Jaren terug heeft Ten Sharp nog twee weken lang in de ruimte geoefend voor hun nieuwe album.

Bob moest destijds een milieuvergunning aanvragen voor de oefenruimte. 'Ik heb een heel kundig rapport laten maken dat aan moest tonen dat ik geen geluidsoverlast veroorzaakte. Het kostte me toen 5000 gulden. De gemeente heeft vaak staan meten, of ik niet de grens van 35 dB(A) overschreed. Als een vogel fluit, dan zit je al zowat over die waarde heen, dus dat viel niet mee. Ik heb de oefenruimte zelf gebouwd en ook de isolatie aangebracht. Als er iets kapot gaat, dan kan ik het direct vervangen of repareren. Een band kan hier daarom altijd repeteren.'